

©Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013. Această traducere a fost efectuată de către Grefa Curții și nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013. This translation was prepared by the Court's Registry and does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013. La présente traduction a été effectuée par le greffe de la Cour et ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Idalov c. Rusiei (GC) - 5826/03

Hotărâre din 22.5.2012 [GC]

Articolul 35

Articolul 35-1

Termen de șase luni

Perioade neconsecutive de detenție provizorie examinate în mod separat cu scopul aplicării termenului de șase luni.

În fapt – Fiind suspectat de răpire, reclamantul a fost arestat și reținut în detenție provizorie, oficial fiind acuzat în iunie 1999. Detenția sa provizorie a fost prelungită de mai multe ori, până când, în 2001, acesta a fost eliberat pe cautiune. Mai târziu, în octombrie 2002, instanța competentă a revocat cautiunea și a dispus reîncarcerarea sa. Detenția acestuia, a fost prelungită în mod repetat și menținută până în noiembrie 2003, când reclamantul a fost declarat vinovat și condamnat la pedeapsă cu închisoare pe termen lung.

În drept - Articolul 5 § 3: Reclamantul pretinde că durata detenției sale preventive a fost excesiv de lungă și nu a fost bazată pe motive relevante și suficiente.

a) *Admisibilitatea* – După ce a fost reținut pentru aproximativ doi ani, reclamantul a fost eliberat, fiind în libertate condiționată aproximativ un an și patru luni, înainte de a fi arestat din nou și deținut pentru o perioadă suplimentară de un an și o lună. Ținând cont de faptul că reclamantul a depus cererea la mai mult de șase luni după sfârșitul primei sale perioade de detenție, s-a pus întrebarea dacă cele două perioade neconsecutive de detenție preventivă ale reclamantului, trebuie să fie cumulate sau, din contra, eliberarea sa preventivă pentru o perioadă considerabilă, a avut ca efect curgerea termenului de șase luni prevăzut de articolul 35 § 1 al Convenției în ceea ce privește prima perioadă de detenție.

Până în prezent, jurisprudența Curții privind aplicarea regulii de șase luni la mai multe perioade neconsecutive de detenție preventivă, a variat, dezvoltându-se în baza a două raționamente diferite. Conform abordării din speța *Neumeister c. Austriei* (nº 1936/63, 27 iunie 1968), dacă termenul de șase luni împiedică constatarea caracterului «rezonabil» al duratei primei perioade de detenție preventivă, aceasta trebuie luată în considerare pentru aprecierea caracterului rezonabil al celei de-a doua perioade. Dimpotrivă, în conformitate cu abordarea generală adoptată ulterior, în speța *Kemmache c. Frantei* (nº 1 și nº2) (nº 12325/86 și 14992/89, 27 noiembrie 1991), dacă persoana acuzată a fost reținută pentru două sau mai multe perioade distincte în detenție preventivă, garanția termenului rezonabil

solicită o evaluare generală a perioadei cumulate, în loc de o examinare a aplicabilității regulii de șase luni. În urma revenirii recente a jurisprudenței Curții la abordarea *Neumeister*, Curtea a considerat că este esențial armonizarea interpretărilor sus menționate și adoptarea unei abordări uniforme și previzibile, pentru a asigura o mai bună administrare a justiției. Prin urmare, Curtea a statuat că în cazul în care detenția preventivă a unui inculpat se împarte în mai multe perioade neconsecutive, acestea nu trebuie considerate ca un tot unitar, ci în mod separat. Odată eliberat, un reclamant este obligat să prezinte în termen de șase luni de la data eliberării sale efective, orice plângere cu privire la detenția sa preventivă. Cu toate acestea, dacă diferite perioade se înscriu în cadrul aceleiași proceduri penale, faptul că reclamantul a petrecut deja o anumită perioadă în detenție preventivă, poate fi luat în considerare. Curtea consideră că această abordare respectă cu fidelitate intenția Partilor contractante vis-à-vis de regula celor șase luni, permițând în același timp să se țină cont de perioadele anterioare de detenție ale reclamantului. Această practică este urmată, de asemenea, și pentru aprecierea plângerilor privind cerința «termenului rezonabil» prevăzut la articolul 6 al Convenției, și prezintă avantajul de a promova desfășurarea rapidă a proceselor penale la nivel național.

În speță, detenția preventivă a reclamantului se împarte în două perioade neconsecutive. Având în vedere cele expuse mai sus, regula de șase luni trebuie aplicată în mod separat pentru fiecare perioadă de detenție preventivă. Plângerea reclamantului cu privire la prima sa perioadă de detenție preventivă trebuie să fie declarată inadmisibilă, ca fiind invocată tardiv. Cu toate acestea, timpul deja petrecut în detenție de către reclamant în cadrul aceluiași proces penal, trebuie să fie luat în considerare pentru a determina dacă motivele invocate pentru a justifica perioada detenției preventive ulterioare a reclamantului, sunt relevante și suficiente. Plângerea reclamantului privind cea de-a doua perioadă de detenție preventivă, nu a fost vădit neîntemeiată.

Concluzie: parțial inadmisibilă (unanimitate).

b) *Fondul cauzei* – Perioada de detenție preventivă a reclamantului care trebuie luată în considerare, a durat aproximativ un an și o lună. Autoritățile naționale au prelungit detenția sa pe motive care, cu toate că sunt «relevante», nu ar putea fi considerate ca fiind «suficiente» pentru a justifica durata acestei detenții.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

De asemenea, Curtea a hotărât în unanimitate că, a existat o încălcare a articolului 3 privind condițiile de detenție ale reclamantului și condițiile de transportare ale acestuia între închisoare și tribunal; încălcarea articolului 5 § 4 din cauza nerevizuirii prompte a recursurilor reclamantului împotriva deciziilor de detenție preventivă și din cauza absentei sale la audierile în apel; încălcarea articolului 6 § 1 și 3 c) și d) pentru lipsa unui proces echitabil după excluderea reclamantului din sala de judecată; neîncălcarea articolului 6 § 1 în ceea ce privește durata procesului penal împotriva reclamantului; și încălcarea articolului 8, pentru deschiderea de către administrația penitenciarului a două scrisori adresate reclamantului din partea Curții europene.

Articolul 41: 7 150 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013.

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost efectuată de către Grefa Curții. Ea nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă nicio responsabilitate pentru calitatea acesteia. Ea poate fi descărcată din baza de date a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului

HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din orice altă bază de date căreia HUDOC i-a transmis acest document. Traducerea poate fi reprodusă în scopuri necomerciale cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime împreună cu indicația de mai sus privind drepturile de autor. Orice persoană care intenționează să utilizeze fragmente din prezenta traducere în scopuri comerciale este rugată să contacteze adresa următoare: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was prepared by the Court's Registry. It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée par le greffe de la Cour. Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.